UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Lucio circenen[sis] ep[iscop]o. Cap[itulum]. cxxxvi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

gens in ſancta religiõe vitã finiuit anno. lxxv.
etatis ſue pridie noñ. maij: ſepultꝰ conſtnatino
poli miraculis clarus. ¶ Hic ſanctus doctoꝛ li
bꝛũ cõpoſuit orthodoxe fidei certã traditionẽ
continentẽ in quattuoꝛ libꝛis digeſtũ: quẽ bur-
gredius piſanus cauſidicus eugenio pape ter-
tio de greco tranſtulit in latinũ. Libꝛum etiam
compilauit de vita ⁊ moꝛibus ſaluatoꝛis: ⁊ oĩa
xp̄i ⁊ genitricis geſta ab incarnatione vſq; ad
aſcenſionem ſerioſe ⁊ particulariter continen-
tem. Libꝛum de laude virginis rhythmico ſtilo
latine cõpoſitum. Scripſit etiam vitã balaam ⁊
ioſaphath heremitarum. Alioſq; plures elegã
tes ſermones ⁊ tractatus perutiles cõpilauit.
hymnos ⁊ ſequentias ⁊ alias laudes in hono-
rem genitricis ⁊ geniti metro dictauit: que qꝛ
greco ſermone congeſta fuerãt metro tranſfer
ri non potuerunt. Et alia plura vtilia digeſſit.

¶ De ſancto Lucio cireneñ. ep̄o. Cap̄. cxxxvi.

Luciꝰ ep̄s cyreneñ. de quo ſctũs lucas Actuũ. xiij.
mentionẽ facit: a ſanctis apoſto
lis pꝛimus apud cyrenem pon-
tifex oꝛdinatus eſt: quo officio
p̄dicatiõis fideliſſime peracto
ſanctitate ⁊ doctrina cõſpicuꝰ quieuit in pace
pridie noñ. maij: vt dicit hieronymus in mar-
tylogio ſuo.

¶ De ſancto Enodio ep̄o ⁊ mar. Cap̄. cxxxvij.

Enodius ep̄s apud antiochiam martyꝛium paſſus
eſt: de quo ſanctus ignatiꝰ ſcri-
bit: q̄ pꝛimus ibidem ab apoſto
lis epiſcopus eſt inſtitutꝰ. Qui
apud eandem vꝛbem ſub perſe
cutione neronis imperatoꝛis gloꝛioſo marty-
rio coꝛonatus vitam finiuit: ibiq; ſepultus eſt
pꝛidie kalendas maij.

¶ De ſancta Flauia domitilla vir-
gine et martyꝛe. Cap̄. cxxxviij.

Flauia domitilla virgo apud
taracinã cãpanie
ciuitatem ſub do-
mitiano paſſa eſt. Que cum
eſſet flauij clemẽtis conſulis
ex ſoroꝛe neptis: Aurelio fi-
lio cõſulis nepoti domitiani
imperatoꝛis in coniugiũ tra-
dita eſt: datis ſibi duobus eu
nuchis cubiculariis: videlicet nereo et archi-
leo. Cumq; puella auro ⁊ pꝛecioſis veſtibus te
geretur: nereus et archileus qui occulte chꝛi-
ſtiani erant: eidem pꝛedicauerunt: et virginita
tem multipliciter commendauerunt: in tantũ
vt ipſa in chꝛiſtum crederet: et virginitatis vo-
tum emitteret. Quam ſanctus clemens papa
baptizauit: et ſacro velamine cõſecrauit. Quod
audiens aurelianus ſponſus eius a domitiano
impetrauit: ⁊ virginẽ in ereo ⁊ archileo in pon
tianã inſulã relegauit: putans ſe per hoc pro-
poſitum virginis immutare. Poſtq̄ autẽ ſancti
martyꝛes nereus ⁊ archileus martyꝛium paſſi
ſunt: vt dicetur infra in eoꝛũ paſſione. iij. idus
ſeptembꝛis: ⁊ vbi ſancti maro eutyces ⁊ victo-
rinus: qui etiã domitillã in fide cõfoꝛtauerãt:
agonem ſuum cõpleuerunt: vt dictum eſt ſupra
de eis. xvij. kalendas maij. Aurelianus virginẽ
de exilio reduxit: ⁊ duas virgines euphꝛoſynã
⁊ theodoꝛam collactaneas eius vt ei ſuaderent
miſit: quas tamen domitilla ad fidem conuer-
tit. Tunc aurelianus cum ſponſis dictarũ puel
larum ⁊ tribus ioculatoꝛibus et aliis ſociis ad
eã acceſſit: vt ipam ſaltẽ violenter oppꝛimeret.
Sed cum virgo xp̄i pꝛefatos duos iuuenes cõ
uertiſſet. Aurelianꝰ eã in thalamũ introduxit:
⁊ ibidẽ mimos canere ⁊ ceteros ſaltare ſecum
fecit vt ad libidinẽ magis accenſus: ipam poſt-
modũ violaret. Sed cum mimi deficerent in ca
nendo ⁊ ceteri in ſaltendo: ipe tamẽ per biduũ
ſaltare non ceſſauit donec in ſaltando expira-
uit. Luxurius vo frater eius ab imperatoꝛe ob
tenta licentia omnes qui per virginem credide
rant interfecit: ⁊ cubiculo vbi domitilla cũ eu-
phꝛoſyna ⁊ theodoꝛa moꝛabatur ignem ſuppo-
ſuit. Que ſimul oꝛantes ſpiritum emiſerunt
noñ. maij. Quarum coꝛpoꝛa ſanctus ceſarius
mane illeſa reperiens ſepeliuit.

¶ De coniunctione coꝛpoꝛum ſanctoꝛum
ſtephani et Laurentij. Cap̄. cxxxix.

Coniunctio coꝛpoꝛũ ſanctoꝝ martyꝛũ ſtephani ⁊ laurẽ
tij facta eſt rome ſub theodoſio iu
nioꝛe. Nam cũ eudoxia filia theo
doſij imperatoꝛis ⁊ vxoꝛ valentiani apud vꝛbẽ
cũ viro degens a demonio vexaretur: ⁊ valen-
tianus illud patri conſtãtinopoli exiſtenti ſigni
ficaſſet: iubet filiam conſtantinopolim adduci:
vt a reliquiis pꝛothomartyꝛis ſtephani tange-
retur. Coꝛpus enim ſancti ſtephani dudum cõ
ſtantinopolim ex hieroſolymis tranſlatum fue
rat: vt dicetur infra in inuentione eius. iij. noñ.
auguſti. Demon autẽ in eudoſia clamabat q̄ in
de nunq̄ exiret niſi ſtephanus romã veniret: qꝛ
ſic erat voluntas apoſtoloꝛũ. Quod imperatoꝛ
audiens a clero ⁊ populo conſtantinopolitano
obtinuit: vt coꝛpus ſtephani romanis daretur:
⁊ coꝛpus laurentij grecis traderetur. Hoc aũt
imperatoꝛ pelagio pape ſcripſit: qui de ↄſenſu
romanoꝛũ petitioni iperatoꝛis conſenſit: miſſi
igitur cõſtantinopolim cardinales coꝛpus ſan
cti ſtephani romã deferũt: ⁊ greci ꝓ accipiẽdo
coꝛpoꝛe ſcti laurẽtij cũ eis romã ꝑuenit. Ca-
pue aũt coꝛpus ſcti ſtephani recipit: ⁊ a ciuibꝰ